

ljubljski mednarodni

filmski festival

cankarjev dom
 11.–22. 11.
liffe.si

Glavni pokrovitelj/Main sponsor
 TelekomSlovenije

Medijski pokrovitelj/Media sponsor
DELO

Spletni medijski pokrovitelj/
Online media sponsor
RTV SLO | **MMC**

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

V Ljubljani, 16. septembra 2020

SPOROČILO MEDIJEM 1

Od srede, 11., do nedelje, 22. novembra 2020

31. LIFFe

31. Ljubljanski mednarodni filmski festival

Program, začetek predprodaje vstopnic in izid kataloga: četrtek, 22. oktobra 2020

www.liffe.si

31. Liffe seveda bo, od 11. do 22. novembra 2020. V fizični različici, kot je to najbolj smiselno. Festival se je z leti uveljavil kot družabna prireditev s kopico spremljevalnih dogodkov, gostov in gledalcev, zato ostajamo zavezani neposrednemu komuniciranju z občinstvom. Letos bo to potekalo malce drugače, na »kulturni distanci« (kot temu v korona krizi rečemo v Cankarjevem domu), kar pa ne bi smelo zmanjšati klasične kino izkušnje. Ne nazadnje smo v vmesnem času postali »veterani« oziroma »poznavalci« korona razmer, po odpovedi v marcu smo Festival

dokumentarnega filma izvedli junija, na zadovoljstvo številnih, ki jim je FDF po karanteni pomenil prvi konkreten stik s kulturnim dogajanjem v prestolnici in okolici. Struktura Liffovega programa bo verjetno rahlo spremenjena, kakšen film bo manj na sporedu, toda število projekcij bo enako dolgoletni tradiciji. Fizična distanca bo vzela svoj davek, občutek polnih dvoran bo morda okrnjen, užitek ob ogledu filma skupaj z občinstvom pred velikim platnom pa bo nespremenjen. In to je najpomembnejša ugotovitev v času korone; da je kino preživel in da bo ostal.

Film je in ni umetnost.

Je umetnost in obenem cirkus, lunapark, izlet na ladji norcev, pa pustolovščina, iluzija, privid.
Federico Fellini

Roberto Rossellini, nosilec najbolj specifične in za italijansko filmsko zgodovino najbolj zaznamujoče usmeritve, neorealizma, je trdil: »*Stvari so tu, zakaj bi z njimi manipulirali?*« Petnajst let mlajši Federico Fellini bi mu sredi šestdesetih let, na vrhuncu ustvarjalne moči, lahko odgovoril tudi takole: »*Stvari so tu ravno zato, da bi z njimi manipulirali!*«

Film je seveda manipulacija, ustvarjanje iluzije, včasih celo poezija. Ali je umetnost, si Fellini ni bil čisto na jasnem. Ko so ga o tem spraševali, je odgovoril, da »*film je in ni umetnost; je umetnost in obenem cirkus, lunapark, izlet na ladji norcev, pa pustolovščina, iluzija, privid; je umetniška oblika, ki nima ničesar skupnega s preostalo umetnostjo, še najmanj z literaturo; je avtonomna umetniška oblika in če je s čim povezana, je zavoljo ravnanja s svetlobo sorodna likovni umetnosti*«.

Z likovno umetnostjo je imel maestro, ki bi letos praznoval stoletnico, nekaj malega skupnega. Že v štiridesetih letih se je med nemško in ameriško okupacijo Rima uveljavljal kot ilustrator in karikaturist; ko je leta 1952 realiziral svoj samostojni celovečerni prvenec *Beli šejk*, je svojega protagonista, zvezdnika tedaj popularnih romantičnih fotoromanov, v film pripeljal tako spektakularno, bombastično in absurdno komično – da ne rečem fellinijevsko –, da bi mu v avtorjevem opusu težko našel enakovredno vzporednico. Alberta Sordija smo v parafrazi Fragonardove rokokojske klasike *Dekle na gugalnici* (1767) prvič zagledali visoko med krošnjami, kjer je kot mešanica Tarzana in Rudolpha Valentina na izjemno dolgi gugalnici osupnil svojo občudovalko, dekle iz province, ki je sredi poročnega potovanja v Rimu »pozabila« na ženina, da bi se na obrobju mesta srečala s svojim matinejskim idolom. Ta hipni, a izjemno pomenljivi prizor je prepričljivo napovedal številne stalnice, ki jih je Fellini ob najslavnejših delih uresničil v petdesetih in šestdesetih letih.

Belega šejka zgodovina filma največkrat odpravi kot »začetniškega Fellinija«, toda v resnici gre za sijajno romantično komedijo s prstom na utripu italijanske povojne stvarnosti. Tam je Fellini že obdelal nekatere nacionalne teme, npr. globoko ukoreninjen patriarhat, nedotakljivost družinske časti, razmerje med provinco in urbanim okoljem ter nezmožnostjo nekritične mase, da bi ločevala med domišljijo in resničnostjo. Da film skozi Sordijev lik razvpitega in banalnega »šejka« napoveduje »kulturo smeti«, ki eksplodira ob gospodarskem razmahu šestdesetih letih in do katere je še posebej kritičen Pasolini, je jasno samo po sebi.

Italijanski film je v zlati dobi vedno znal poskrbeti za prenos bakle med učiteljem in vajencem ter s tem ohranjal vitalnost in neprestano oživljanje nadarjenih, ki so med seboj tekmovali in

se obenem oplajali. Rossellini je bil mentor Felliniju, ta Pasoliniju, on nekoliko zatem Bertolucciju in tako naprej.

Obenem so bili vajenci do mentorjev kritični, še posebej Fellini, ki so mu neorealisti očitali, da se s svojim *folie de grandeur* slogom oddaljuje od tedaj svete tradicije uličnega filma. Ko so ga pozneje poprosili za oceno dediščine neorealizma, je odgovoril takole: »*Neorealizem se je pretvarjal, da izhaja neposredno iz življenja, toda to se neprestano spreminja. Rossellini je bil dovolj senzibilen, da se je usklajeval s spreminjajočo se valovno dolžino realnega življenja, čeprav je s tem spodbijal lastna teoretska načela.*«

Svoj umišljeni, karnevalsko varietejski slog je Fellini najlažje ustvarjal (in nadziral) v zavetju studijskega okolja slovitega Cinecittà, tudi kadar je govoril o lastni mladosti in ko se je s filmi (npr. v *Postopačih* in *Amarcordu*) vračal v rojstni Rimini. Nobene potrebe ni čutil po potovanju na sever, da bi snemal v pristnem okolju, spomin je bil zanj »*v svoji naravi spremenjena različica stvarnosti*«, posredovan pogled na stvari, ki so se zgodile. Da bi vse te zgodbe prepričljivo predstavil gledalcem, jih je moral obogatiti z zvokom, svetlobo, barvami, občutenjem, vse to pa je lahko ustvaril samo »*v čarobnem laboratoriju, ki se mu reče studio*«.

Retrospektivo Federica Fellinija v okviru 31. Ljubljanskega mednarodnega filmskega festivala, ki bo potekal od 11. do 22. novembra 2020, pripravljamo v sodelovanju s Slovensko kinoteko in Cineteco Nazionale iz Rima.

Simon Popek
vodja filmskega programa

Liffe pred Liffom

SR, 7. oktobra 2020, ob 20.30

Oče Otac

Režija: Srdan Golubović

Scenarij: Srdan Golubović, Ognjen Sviličić

Igrajo: Goran Bogdan, Boris Isaković, Nada Šargin

Srbija, 2020

Premiera filma

Manjše mesto v Srbiji. Dninarju Nikoli socialna služba odvzame otroka, ko brezizhodnost revščine in gladu njegovo ženo prisilita v dejanje iz obupa. Dokler zanju ne bo zagotovil ustreznega okolja, bosta otroka pri rejnikih. Navkljub skrajnim prizadevanjem in pritožbam, mu socialna služba otrok ne vrne. V borbi z mlino na veter Nikolo naprej ženeta ljubezen in obup. Vse do konca se ne bo odpovedal veri v pravičnost in pravici starša do vzgajanja svojih otrok.

V sodelovanju s filmskim festivalom Poklon viziji

Glavni pokrovitelj festivala Liffe: Telekom Slovenije, d.d.

Kosovelova dvorana, 5'50, 4'80* EUR

Festivalski sklopi

Perspektive, uraden tekmovalni sklop mladih režiserjev za nagrado vodomec Telekom Slovenija, d.d.

Predpremiere, filmski vrhunci, odkupljeni za predvajanje po Sloveniji.

Kralji in kraljice, dela prepoznavnih in nagrajevanih mojstrov sodobnega filma.

Panorama svetovnega filma, festivalski favoriti s petih celin.

Ekstravaganca, t. i. polnočni kino, prinaša raznovrstne, drznejše in žgečkljive vsebine.

Kinobalon, samostojen sklop za gledalce od 5. do 14. leta; 11 let sekcije; v sodelovanju s Kinodvorom

Posvečeno

Fokus

Retrospektiva: Federico Fellini

Evropa na kratko, tekmovalni program kratkega filma.

Spremljevalni program

Pogovori s festivalskimi gosti in filmskimi ustvarjalci

Okrogle mize in delavnice

Nagrade

Vodomec (Kingfisher), nagrada režiserju najboljšega filma iz Perspektiv po izbiri mednarodne žirije; podeljuje glavni pokrovitelj Telekom Slovenije d. d.

Nagrada občinstva zmaj najbolje ocenjenemu filmu

Nagrada FIPRESCI, mednarodna žirija svetovnega združenja filmskih kritikov in novinarjev

Nagrada za najboljši kratki film

Nagrada mladinske žirije Kinotrip

Nagrada Art kino mreže Slovenije

Glasovanje

Nagrado občinstva zmaj na Liffu podeljujemo najbolje ocenjenemu filmu, ki še nima distribucijske licence za Slovenijo. Programski direktor festivala 31. Liffe Simon Popek pripravi seznam filmov, za katere obiskovalci festivala lahko glasujejo z glasovalnimi lističi oziroma z SMS-glasovanjem. Glasovanje poteka na prizoriščih 31. Liffa v Cankarjevem domu, Kinodvoru, kinu Komuna in Kinu Bežigrad. Gledalci med celovečernimi filmi izbirajo svojega favorita. Film z najvišjo povprečno oceno prejme **nagrado občinstva zmaj**. Način glasovanja prek SMS-sporočil omogoča glavni pokrovitelj festivala Telekom Slovenije, d.d.

Festivalska prizorišča

Linhartova in Kosovelova dvorana Cankarjevega doma, Kinodvor, Kino Bežigrad, Kino Komuna, Slovenska kinoteka, Maribox, Mestni kino Metropol v Celju in Anton Podbevšek teater Novo mesto

Osrednje festivalsko središče: Drugo preddverje Cankarjevega doma

Pokrovitelji

Glavni pokrovitelj: Telekom Slovenije, d.d.

Medijska pokrovitelja: Delo, d.o.o., Europlakat

Spletni medijski pokrovitelj: MMC RTV SLO

C

Informacije

Janina Pintar

T (01) 2417 146

E janina.pintar@cd-cc.si
